

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Infans Jesus portatur in triumpho, in utero Virginis sanctissimæ,
in die Visitationis ipsius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Magna
consolatio
pro Chri-
stianis.

patus est Abraham à Deo Pater
credentium, id est Pater eorum,
qui veram tenent fidem: Hi ergo,
qui possident fidem, legitimi sunt
ipsius Filij: Non igitur vos estis,
infelices Judæi, qui tanto cum
horrote execramini solam veram
fidem, quam Messias stabilivit in
mundo: sed vos Christiani estis,
qui profitemini & amplectimini
illam cum reverentiâ; vos qui es-
tis veri filij Abraham: Ad vos
igitur omnia hæc munifica & mag-
nifica diriguntur promissa, quæ in
veteri Testamento fecit DEUS:
Ad vos quoque spectant illa, quæ
data sunt in novo; in vestrum fa-
vorem, & vestrâ pro salute adim-
plentur hæc quotidie; & pro vo-
bis tam solemniter cum juramento
sunt confirmata, ut securos vos fa-
ciat, illorum adimplerionem du-
raturam usque ad finem sæculi.

rum: Sicut locutus est ad Patres
nostros; Abraham, & semini ejus
in sæcula. O solatium! O inæsti-
mabilis felicitas pro Christianis!

Primus hic præco, qui enarra-
bat prodigia solius Sanctissimæ
Virginis in Visitatione ipsius, judi-
cio nostro, loquebatur nimis diu:
Quapropter interpellabat ipsum
nonnemo, ut locum cederet se-
cundo, qui loqui debebat nobis
de magnificentijs Infantis JESU,
quem ipsa in purissimo suo gesta-
bat utero: Sed hic, qui evitare
satagebat defectum primi, abs eo,
quod adverteret, prolapsus est in
alterum protus contrarium: Lo-
quebatur enim nimis patum, ob
voluptatem, quâ demulcebatur
ex ijs, quæ dixit nobis; vos ipsi
sic judicabit ex eo, quod
percipietis.

*

ARGUMENTUM.

*Infans JESUS portatur in triumpho, in utero
Virginis Sanctissima, in die Visitationis ipsius.*

ARTICULUS III.

Considerabam quidem ab ini-
tio, dicebat nobis, Sanctis-
simam Virginem cognatam
suam Elisabeth visitantem, velut
illam, quam elegeram præcipuum
orationis & sermonis mei argu-
mentum. Sed hic scientiarum fons,
quem in suo gestabat utero, Fi-
lius ipsius Unigenitus, splendor

gloriæ Dei Patris sui, tantâ reful-
gens Majestate apparuit mihi, ut
continuo meos offuscaverit oculo-
los, cætera disparuerint omnia, &
præter ipsum, aspexerim nihil.

Intueri videbar mihi magnum Magnifi-
quendam Monarcham, portatum centia Filii
in curru triumphali, qui autem Dei, cum
non more Victorum terræ, aucu- portaretur
paba. in utero

sanctissima pabatur ubivis gloriam mundi, ve-
Matris suae lut illi, qui honorum preffi fame,
hos emendicant ubique, nec ta-
men unquam fatiantur: Sed po-
rius dispertiebatur ipse ex sua
abundantia & subveniebat indi-
gentijs miserorum, effundens glo-
riam, honorem, gratiam & muni-
ficentiam ubique.

Aspiciebam illum in utero San-
ctissimae Matris suae, postquam
egressus fuerat ex utero divini Pa-
tris sui: Intuebar quidem ipsum
minus resplendentem in uno, quam
in altero; eandem tamen posside-
bat magnificentiam, eandemque
potentiam in utroque; cumque ita
viderem ipsum, occurrebat animo,
quod refertur in libero secundo
paralipomenon, quod sanctus Rex
Jofias, cum vulneratus esset in
proelio à sagittarijs translatus sit *de
curru in currum alterum*, qui se-
quebatur eum modo regio: Aspi-
ciebatur quidem idem Rex in
utroque sed in uno erat Rex sanus,
& in altero Rex vulneratus; to-
tum hoc non erat, nisi figura quæ-
dam veritatis, videbam tamen id
fatis clarè.

JESUS:
Christus
vulneratus
amore erga
peccatores.

Tu es, dicebam in intimo cor-
dis mei, Majestas adoranda, quæ
regnas ab æterno in sinu divini
Patris tui, velut in curru trium-
phali, portante omnes magnificen-
tias tuas: Sed in pretio justitiæ
tuæ cum misericordiâ tuâ ad con-
quirendum tibi peccatores; amor,
qui partes tenebat misericordiæ,

acutissimâ vulneravit cor tuum sa-
gittâ; moxque dixisti: Vulnera-
tus sum corde, morior ex eo: *Vulnerasti cor meum*: Et quampti-
mum descendere voluisti è primo
curru tuo in currum alterum; id
est, egressus es è sinu divini Pa-
tris tui, & ingressus es illum ad-
mirabilis Matris tuæ, succurrens
per illam miseris peccatoribus. O
magnificentiam Verbi æterni! O
Eili Dei, quam admirabilis appa-
res in curru triumphali, in sinu
inquam divini Patris tui! sed quam
amabilis appares mihi in curru al-
tero, quem conscendisti, cum vul-
neratus esses! Alter hic curru om-
nino similis est primo, eoque
regio adornatus sit apparatu: *In
alium currum, qui sequebatur eum
modo regio*. Hic finis est divinæ
Matris tuæ, in hoc portari te vi-
deo in die Visitationis; sequor te,
curro post te.

Quæ vadis, Domine, quidve
acturus es? Cum ita venerabun-
do affectu interrogarem in pen-
talibus cordis mei, audite mihi
videbar vocem haud absimilem illi
sponsæ in sacro Ephitalamio: *Ecce
venit saliens in montibus; transli-
ens colles*; Ecce ipse currit ad me,
video jam ipsum, dilectus est ani-
mæ meæ, celestimmè transliens &
montes & colles, ut subveniat mi-
hi miseræ, quam ingemiscientem
aspicit sub peccati pondere.

Quantum amorem, quantam
solicitudinem, amabilis mi Salva-
tor,

Cant. 4 v.
9.

Pulchra fi-
gura locu-
tionalis-
sini Dei,

Ignavi
nostra
fudit
dem al-
cimus
dorem
stimm
Virgini

Cant. 2 v.
8.
JESUS
Christus
currit, et
succurrit
peccatori.

tor, ostendis ut succurras mihi in
ijs, quæ obruunt me, miserijs! Ô
JESU, quàm admirabilis est boni-
tas tua, quàmque incomprehensi-
bilis tuus erga me amor? Nonni-
si eras adhuc infans, & jam gigan-
tæo accuris passu, ut eripias me è
naufragio: nondum formate no-
veras gressus, & uteris pedibus Ma-
tris tuæ, ut venias ad me: non
tam est illa quæ portat te, quàm
tu, qui transportas illam: Tu at-
tolis corpus ipsius supra montes,
& mentem ipsius abripis in cælum:
Tu volas, quin terram tangas, ut
tantò citius miseram columbam
tuam ex unguibus eripias vulturis
jamjam incipientis discerpere ip-
sam.

O Deus! quàm insigne habe-
mus exemplum diligentæ ac soli-
citudinis, quâ invigilare debemus
proptiæ salutis nostræ, cujus tanti
nostræ interest, cum videamus,
quòd ille, qui nullum ex eâ fert
lucrum, tantâ ipsi intendat curâ
jam à primis diebus, quibus con-
ceptus est in utero Matris suæ.
Sanctissima Virgo infinitum hujus
noverat pondus; & ideò tantâ
cum celeritate, tantòque cum Zelo
accurrit: Et nos vecordes id igno-
ramus, ideòque tam segniter,
tam ignavè nostram illi nava-
mus operam. An ardor ip-
sius nunquam nostram dissolvit
glaciem? An continuò tanto cum
languore reptabimus super terram?
an semper tergiversabimur, & dif-

R. P. Isaac Consultat, Tom. III.

feremus de die in diem impendere
totum cor nostrum unico huic ne-
cessario, quod infinita Dei sapien-
tiæ judicavit dignum, cui totam
te ex tota se impenderet? Ô amor
divine! an nunquam extimula-
bis nos ad accelerandum gressum,
ut currere nos facias ad ipsum,
quem ita currere facis ad nos. Veni
Sanctissime divinæ charitatis ar-
dor, & eodem ipsius accende nos
igne. Fervor Spirítus, quo suc-
census dicebat nobis hæc ulterius
adhuc abripuisset ipsum. Sed im-
pelli me sentiebam, ut ipsi hanc
facerem objectionem.

Videtur nihilominus, nondum
adhuc id esse tempus, quod desti-
navit ad operandum salutem om-
nium peccatorum; sed modò
parvulo duntaxat succurrisse Joan-
ni Baptista. Ipse præcursor est,
quem prævenit; nondum adhuc
totus fuerat formatus in utero Ma-
tris suæ, Sanctæ Elisabeth: sed
hic videt, quòd antequam natura
perfecerat opus suum, jam dæmon
destruxerit & infecerit illud pecca-
to originali; ideòque accelerat,
ut succurrat illi & reparet ruinam,
effundens primas & copiosissimas
redemptionis suæ gratias, in ani-
mam hominis, qui primus & ma-
ximus est inter homines, ut totus
perfectus nasceretur, sicut secun-
dum naturam, ita etiam secundum
gratiam.

Verum est, inquebat mihi,
congruum hoc erat, ut verificaren-

Bbb

tur

Gratiæ,
quas acce-
pit S. Joan-
nes Bap-
tista.

Ignavia
nostra con-
fuitur,
dum aspi-
cimus ar-
dorem San-
ctissimæ
Virginis.

Sancti, 4. 1.
9.
vultura è
ura facie
arionisfi-
lii Dei,
Sancti, 2. 6.
8.
S. U.
Christus
ortit, et
necurrit
ecceatoni

tur verba dicta ab Angelo ad Zachariam Patrem ipsius: *Erit magnus coram Domino*; Magnus erit coram oculis Dei, quando parvus adhuc videbitur infans coram oculis hominum. Sed nonne conferre ipsi poterat hanc gratiam è longinquo? Nonne poterat liberare ipsum à peccato originali, citrà quòd opus esset tam festinanter accurrere ad ipsum, ipsique adesse adèd vicinum? Id poterat, replicuit mihi, sed alius ipsi erat animus, quàm conferre illi solùm eandem gratiam, quam contulerat ante ipsum Propheta Jeremiæ sanctificando eum in utero Matris suæ: voluit adhuc efformare illum ad perfectam sui similitudinem, & facere ex ipso alterum seipsum. Adverte bene, & admirare, quòmodo id fecerit.

Cur JESUS
Christus
tam vici-
nus esse vo-
luerit par-
vulo S. Jo-
anni.

Natura non habet nisi unicum solem, omnes intuentur ipsum clare; sed accidit quandòque, ut depingat se ipsum tam exactè in sinu obscuræ cujusdam & densæ nubis, ut diceret, ipsum se reprodusse, & hunc esse alterum quendam solem, ita ut difficulter discernere liceat, quisnam duorum sit proprius sol, & quænam sit resplendens hæc solis imago, quam nuncupant parhelium. Similiter gratia non habet nisi unicum solem JESUM Christum, in exhaustum omnium gratiarum fontem; sicut sol materialis fons est omnium luminum sensu percepti-

bilium. Divinus hic sol conceptus & portatus in utero Sanctissimæ Virginis, velut sol, qui nascitur è sinu auroræ, primum quod facit, dum conspiciendum se præbet in horizonte interioris hujus mundi, est, quòd depingat se. que ipsum exprimat in Personâ parvuli Joannis Baptistæ inclusi in ventre Matris suæ, velut in obscurâ quâdam nube; & idèd coram vult ipsi adesse, tamque propè accedere ad ipsum.

O admirandam primam gratiam Salvatoris mundi! ò pulcherrimum opus, quod conficit in Personâ Sancti Joannis Baptistæ, Beatus hic infans, cum aspiceretur è tam propinquo, tamque directè ab oculis divini solis, evadit velut alter sol, tamque similis conspiciatur Salvatori mundi, ut vix discerni posset, opusque fuerit ipsummet interrogare: An Elias es tu? an verus Messias es tu? an solùmmodo ipsius es imago? tam perfectè affimularis ipsi, ut nemo discernere te possit, nisi ipsemet id scias.

Quàm admirabilis est bonitas tua, amabilis mi Salvator? Comprehendere quis posset tuorum altitudinem consiliorum, & tue prodigia sapientiæ! Tu divinus sol es gratiæ, nostris nondum apparet oculis, sed quantocyùs tuum ostendis nobis parhelion, siquidem ante te nasciturus est Sanctus Joannes Baptista: Nondum attigisti ter-

Cur S.
Joannes ap-
paret et
ter JESUM
Christum.

Solus
Salva-
tor
nostri
exten-
sionem
mundo
cio R.
portat
Luc.
50

ram, & extrahis jam inter homines maximum è barathro abyssi: nondum formate potes verba, & jam instruis Prophetarum Excellentissimum: nondum metiri poteris iter, & cursu itineris jam tuum prævertis præcursorem; nondum tuum pro nobis effundis sanguinem, & tuas jam torrentis instar effundis in nos gratias. O bonitas infinita! quid expectandum à te in perfectâ ætate tuâ, dum operaris ingentia prodigia in obsequium hominum, jam in primis mortalis vitæ tuæ diebus?

Hem! quando incredibilem non ostendit is curam in conficiendo opere Redemptionis, & procurandâ salute infelicium peccatorum? Nõnne ideò effundere voluit primas sanguinis sui guttas jam octavo Nativitatis suæ die? Nõnne etiam ideo tanta in cælum emisit suspiria, & tanta succensi desiderij moriendi pro nobis eructavit verba? *Quomodo coarctor, usque dum perficiatur.* Hem, an illicò non erit illud? pro quanta mihi angustia, quoad perfungar, eò, quòd desidero! Nõnne ideò quoque dimidiâ ex parte nobilissimam suam rescidit vitam, quæ dignissima fuerat, ut tantis produceretur sæculis, quantis constabat momentis, eò quòd diutius vivere non posset, quoad miserorum perficeret peccatorum salutem. O JESU, quantum nos diligis! ò bone JESU, quâ ratione toleras vecordem hanc

cordium nostrorum ingratitude, quâ fit, ut non solum non flagremus Sancto quodam pro te moriendi desiderio, sed ne quidem pro te vivendi ardeamus zelo.

Postquam sat diu meos gesseram defixos oculos in Infantem JESUM; circumspexi paulisper, & aspexi ipsum totum circumfusum prodigijs. Quanta honorum abundantia, dicebam intra meipsum, quantus felicitatis cumulus pro auspiciâ hæc domo, quam Sanctissima Virgo concedit invisum? Nõnne videtur, omnia, quæ maxima, sanctissima & augustissima sunt, hîc convenire, ut non minori gloria, non minori magnificentia repleant illam solam, quàm repleatur totum cælum, universus orbis? Ecce videre hîc est in propriâ personâ proprium Filium Dei; Augustissimam Dei Matrem, Reginam Angelorum; divinum præcursores Messia, maximum inter natos mulierum; sanctam Elisabeth ipsius Matrem; ipsa fuit prima, quæ audit vocem Sanctissimæ Virginis Visitatione suâ se honorantis; sed infans, quem in suo portabat utero, primus fuit, orator noster qui repletus est Spiritu Sancto, & gratis à Salvatore mundi. Sed ecce! mox ubi orator noster loqui cæpit de sanctâ Elisabeth, alter sodaliû qui elegerat pro discursûs sui argumento ipsam, quique refertum habebat animum cognitionibus & affectibus,

Bbb b 2 quos

Sollicitudo
Salvatoris
nostri in
exercendo
quæprimi-
um offi-
cio Redem-
ptoris.
Luc. 11. v.
59.

quos contulerat ipsi Deus circa felicitatem Beatissimæ hujus cognatæ Filij Dei, & Sanctissimæ Matris ipsius, expergefactus quasi est è profunda quadam extasi! cùmque pronuntiarî solummodò audiret no-

men Elisabeth, absque eo, quòd attenderet, an prior surm absol-
verit discursum, sari mox cepit,
& ex abundantia cordis sui,
quæ sequuntur, effatus est
nobis.

ARGUMENTUM.

*Quæ fuerint gaudia Sanctæ Elisabeth in gloriosa
& Consolatoria Visitatione, sibi factâ à Sanctissimâ
Virgine.*

ARTICULUS IV.

Luc. 1. v.
44.
Inthymius
Christus lo-
cutus est per
os Matris,
Joannes au-
tem audivit
per aures
Matris suæ.

EXperiebar voluptatem om-
nino singularem ponendò
mibi ob oculos maxima san-
ctæ Elisabeth gaudia, quibus per-
fundebatur, dum honorari se vidit
Sanctissimæ Virginis Visitatione.
Verum quoque est, declarari id à
Sancto Evangelio mirificè: *Ut facta
est, inquit S. Lucas, vox salutationis
tuæ in auribus meis, exultavit in
gaudio infans in utero meo.* Verbum
Incarnatum in utero divinæ Matris
suæ, utebatur linguâ ipsius ac vo-
ce, ad loquendum parvulo Joanni
Baptistæ, adhuc incluso in Ventre
Beate Matris suæ, Sanctæ Elisa-
beth: Et ipse utebatur auribus
Matris suæ ad audiendum Verbum
hoc adorandum. Ipse primus ita
repletus est gratijs Spiritûs Sancti,
ut, cùm omnem continere non
posset abundantiam, se agitare,
exultaret, subsiliret, se efferret, &
effunderet, si ita loquendam est,
nimum quantum gratiæ & gaudij,

quo abundabat, idque diffundere
in Matrem suam, sicque Mater &
Filius eodem inundarent divina-
rum consolationum torrente. O Gaudium
Deus, quis comprehendat, quid
eorum senserint corda! Mi JESU,
quando loqui dignaris cordi te
amanti, quòdque amas, dùmque
cum reverentiâ id te auscultat, pro
quanto diffuit & superabundat
gandio! Verùm respondere tibi
non posset, sicut velle servandam
est illi silentium, dum loquitur
Verbum; sed quàm facundum est
hoc silentium, cùm melius id in-
telligas, quàm cor ipsum explicare
tibi posset.

Quid videre erat in auspicio
hoc occurru, quando duo hi infan-
tes, & duæ hæ Matres sibi invicem
præsto erant? Mater Virgo est,
quæ portat Deum in utero suo;
Mater sterilis, quæ Angelum por-
tat in suo: MARIA evaserat Ma-
ter Dei audiendo vocem Angeli;
Elisa-

Sancti
Virgo
liber
plez
runt
incho
ration
verâ.